

Delnice, 28. siječnja 1980.

Gradskoj knjižnici - Osijek

Primio sam Vaše pismo od 23. siječnja 1980. Zahvaljujem na lijepim riječima upućenim meni, a posebice mi je milo Vaše cijenjeno mišljenje o R.F. Magjeru, mom pokojnom ocu. Hvala i na adresi vinkovačkog književnika Vladimira Rema. Pronašao sam pri sredjivanju još nešto duplikata očevih djela i publikacija, pa ću Vam prvom zgodom to i poslati. Javite samo je li imate jubilarni almanah Kluba hrvatskih književnika i umjetnika u Osijeku (1929). To je oveće djelo, i to bih Vam mogao darovati.

Posljednju autobiografiju, koja je u rukopisu, pretipkat ću i takodjer poslati. Potpisom ću odgovarati za točnost prijepisa. Htio sam da je fotokopira moj zet u Zagrebu, bilo bi to zanimljivo s obzirom na autentičnost. Medjutim, kako je to bilo zapisano 1942. na listovima papira koji po formatu nisu standardni, zet mi reče da to nije moguće fotokopirati. Studiju prof. Mate Božičevića, koja obiluje zaista vrijednim podacima, zet će mi fotokopirati, a ja odmah poslati.

Budući da ste tako pažljivi, odlučio sam i spomenuti album darovati "Mursiani". Ovaj je velikog formata, i ja ću ga osobno Vama donijeti u Osijek za vrijeme mog redovitog ljetovanja u rodnom gradu. Nekoliko stranica morat ću pri kraju albuma izrezati jer se tamo nalaze strogo obiteljske fotografije nas njegove djece. Inače u albumu ima obilje fotografija R.F. Magjera (i umjetničkih slika), diploma, fotografija koje prate Klupski rad: upravni odbori, suradnici, izložbe i svečanosti prigodom podizanja spomen-ploča itd. Ja ću Vam pomoći u objašnjavanju pojedinih fotografija jer sve nisu objašnjene, ali ne znam ni ja sve!

Nešto o zatvoru, ali samo po sjećanju. U svibnju 1941. došli su u očev stan u Osijeku (tadanja Jegerova ul. br. 8) ljudi iz ustaške policije, zapečatili njegov ormar s knjigama i odveli ga na saslušavanje. Bio je i zatvoren desetak dana, a onda pušten na slobodu. Morao je predati policiji klupski žig, i Klub hrvatskih književnika i umjetnika morao je prestati s radom. U međuvremenu su majka i stariji brat nekako otvorili zapečaćen ormar i u najvećem strahu spalili sve knjige očeve knjižnice koje su bile tiskane ćirilicom. Otac se zbog toga kasnije srdio. Dao je napraviti i ključić s urezanim nadnevcima boravka u zatvoru, da ga prisjeća na gubitak slobode. Zamjerili su mu što je suradjivao s beogradskim kulturnim radnicima, od kojih su neki bili i članovi Kluba. Nakon oslobodjenja otac je bio vrlo dobar s Rudi Šimićem, starim komunistom i preživjelim sudionikom Osnivačkog kongresa KPH 1937., a koji je tada boravio u Osijeku. Uzevši sve to u obzir čudim se što osječki časopis "Život i škola" nije objavio poslanu studiju o R.F. Magjeru, koju im je uputio Mato

Božičević, pa ju je morao jako skraćenu poslati na objavljivanje u "Pedagoški rad". Dr. Ivo Gabelica obećao je piscu da će to biti objavljeno u dvobroju 9/10, koji još nije izašao.

U obećanoj poštanskoj pošiljci poslat ću i uspješnu fotografiju na kojoj su Oton Župančić i R.F. Magjer. To je bilo snimljeno u Biogradu na moru, gdje su se za vrijeme ljetovanja sreli i, koliko se sjećam, vodili duge razgovore.

Za obilnu korespondenciju R.F. Magjera rekoh prije da je sva predana osječkom Muzeju, pa biste je mogli tamo pregledati.

Nadam se da sam odgovorio iscrpno na sve ono što Vas zanima i da ću u granicama svojih mogućnosti sve učiniti što je potrebno.

Srdačne pozdrave upućujem Ustanovi, a posebno drugu direktoru prof. Pavlu Blažeku.

Miljenko Madjer, nastavnik
Delnice, Kraševa 23/II.kat

p.s. 1969.god. dopisivao sam se s prof. Pavlom M. Jeftićem, suradnikom Matice srpske u Novom Sadu. Ispunjavao sam različite upitnike i davao sve podatke o R.F. Magjeru. Rekao je da će prikupljeni podaci biti objavljeni u bio-bibliografskom leksikonu što ga priprema Matica. Podatke za osječkog književnika i suradnika mog oca Pavla Rakoša dala je njegova kći Zdenka Rakoš. Ne znam da li je to izašlo, trebalo je izići u 10 tomova.

Miljenko Madjer, nast.